

Nurzen Amuran sordu Yargıçlar Sendikası Başkanı Mustafa Karadağ yanıtladı

13.08.2017

Nurzen Amuran: Emekliliğiniz hayırlı olsun. Urfa'ya tayin kararınız için çevreniz, hukuk camiası bu atamayı, içinde yaşadığımız bu siyasi ortam nedeniyle yadırgamadı. Çünkü başkanı olduğunuz "Yargıçlar Sendikası hukukun üstünlüğü ve yargı bağımsızlığı" için mücadele veren bir kuruluş. Evrensel hukuk çerçevesinde hukukun üstünlüğünü korumak adına yazılı ve sözlü uyarılarda bulunmak analiz yapmak hakkınız değil mi?

Mustafa Karadağ: Yargıçlar Sendikasının temel amaçlarından biri de yargı bağımsızlığı, hukukun üstünlüğü, yargıçlık teminatı gibi ilkelerin ihlalinin gözetmek, korumak ve devamlılığını sağlamaktır. Bu nedenle, bu konularda açıklama yapmak, görüş bildirmek Sendikanın hem hakkıdır hem görevidir. Netice itibarıyla yargı bağımsızlığı, yargıçlık teminatı ve hukukun üstünlüğü ilkeleri bir yargıcın anayasada yazılı teminat kapsamında görev yapmasını sağlayan konulardır. Bırakın Sendikayı her yargıç kendisinin bağımsız ve tarafsız bir biçimde görev yapmasını sağlayan ilke ve koşulların varlığını gözetmek, korumak zorundadır. Eğer bu ilkeler ihlal ediliyor, koşullar ortadan kaldırılıyorsa karşı çıkmak ve bu ilkelerin yaşama geçirilmesini talep etmek zorundadır.

Cumhuriyetin ilk yıllarında bürokratlar yargı mensupları "Bayrağımın dalgalandığı her yerde ülkeme hizmet ederim" derlerdi. Çünkü atamalarda cezalandırma yöntemi değil ülkeye hizmet ön plandaydı. Ama daha sonra tayin ve atamalar siyasi kaygılarla yapılarak cezalandırma yöntemi olarak kullanılmaya başlandı. Bir yargıç hakkında karar verilirken hangi kurallar gözetilerek tayini yapılmalıdır, hukuki objektif kriterleri yok mudur?

Tabiki var. Anayasada HSK'nın yargının bağımsızlığı ve tarafsızlığı, yargıçlık teminatı ilkelerine göre görev yapacağı yazılı. Anayasa; yasa ve Uluslararası metinlere göre yargıçların görev yeri değiştirilirken, istekleri, görev yaptıkları yer ile atanması düşünülen yerin sosyal, kültürel ve coğrafi olanakları dikkate alınmalıdır. Bir yargıcın görev yeri, isteği dışında, terfi ettirilerek dahi değiştirilemez. Hiç kimse yargıçlara talimat veremez, telkinde bulunamaz. Siyasi iktidar ise anayasal ve demokrasinin gereği olan ilkedan çoktan vazgeçmiş durumda, yargıyı tamamıyla kontrol altında tutmak istiyor. Bu nedenle de artık atamaların ölçüsü liyakat, deneyim, bilgi birikimi değil, iktidara uzak ya da yakın olmak. İktidara biat ediyorsanız ödüllendirilir, etmiyorsanız cezalandırılırsınız. Nitekim son yedi yıldır yoğunluklu olarak yapılan bu. İktidarın düşüncelerine aykırı karar veren yargıçların akıbetleri ortada. Bu yargıçların ünvanlı görevlerden alınıp görev yerlerinin hemen değiştirilmesi de bundan.

NE YAZIK Kİ ŞU AN TÜRKİYE'DE YARGIYA GÜVEN ENDEKSİ SIFIRA YAKINDIR

"Adil bağımsız bir şekilde karar verme koşulları ortadan kalktığı için emeklilik kararını verdim " dediniz. Her zaman söylüyorum. Kamuoyunda benim içimi acıtan şu kanı var: Özellikle siyasi davalarda "Mahkeme karar verirken tek başına değil talimatlar doğrultusunda hükmünü veriyor." Şu anda yargıya güveni azaltan nasıl bir düzen var, biraz daha açar mısınız?

Biraz önce söyledim. 2010 sonrasında insanlar Silivri cezaevi yerleşkesi etrafındaki bariyerleri yıkıp yürümüştü. Sırayla zamanın Başbakanı, Adalet Bakanı ve HSYK Daire Başkanı yarımşar saat arayla orada suç olduğuna dair açıklama

yapmışlar, bir yarım saat sonra da Silivri Başsavcısı bariyerleri yıkanlar hakkında soruşturma açıldığını söylemişti. Başbakan "ben bu davaların savcısıyım" demişti. Mahkeme kararını beğenmediğinde "ulemaya soralım, siz kimsiniz" şeklinde ünlemişti. 2014 sonrasında da "yargı gereğini yapacaktır" sözlerini siyasi iktidar temsilcilerinden çokça işittik. "Bunu yanına bırakmam, öyle bırakmam" sözleri kulaklarımızdan silinmiş değil. Kimi soruşturmalarda tutuklamayan, kimi davalarda tahliye kararı veren yargıçların görev yerlerinin değiştirilmesine de sıkça tanık olduk. Bu memleket "tasfiye halinde özel yetkili mahkemeleri" dahi gördü. Yargıçların görevlerine yasa ile son verildi, işten atılan yargıçlar dahi bir tepki veremediler ya da yasaya tepki veren yargıçlar yüksek mahkeme üyeliklerine yeniden seçilmediler. Siyasi iktidarın belirlediği çizginin dışına çıkarak karar veren yargıçlar görevlerinden alındılar, bizim gibi bağımsız ruhlu olanlar sürgüne tabi tutuldular. Sürüldükleri yetmedi, uzmanlık alanlarının dışında başka mahkemelerde görevlendirildiler. Bu hem yargıca hem halka verilen bir cezadır. Bu ortamda bağımsız ve tarafsız bir biçimde görev yapma koşullarının varlığından bahsedilebilir mi? Bağımsız ve tarafsız görev yapma koşulunun bulunmadığı yargıçların görev yaptığı sisteme güven kalır mı? Ne yazık ki şu an Türkiye'de yargıya güven endeksi sıfıra yakındır ve bunda son yedi yılın yargı iktidarının kusuru çok fazladır.

HSK'nın oluşum şekli uzun süreli tartışmalara yol açmıştı. HSK'nın son atama kararnamesinde de, ödüllendirilmesi gerektiği halde pasif görevlere çekilenler veya deneyimi az olanların ödüllendirilmesiyle ilgili haberler okuduk dinledik. İlginç atama örnekleri var mı?

Kendimden başlayayım, ben son on dört yıldır aile mahkemesi yargıcuyum ve bu alanda bir tanınırlığım var. Beni Şanlı Urfa'ya sürdüler ve hiç bilmediğim iş mahkemesinde görevlendirdiler, son kararnameyle sürülen arkadaşlarımızın çoğu neredeyse yirmi otuz yıl arasında ceza mahkemelerinde görev yapmalarına karşın icra, iş mahkemeleri gibi mahkemelerde görevlendirildiler. Benim yerime aile mahkemesinde görevlendirdikleri yargıç hiç hukuk mahkemelerinde çalışmamış, onun yerine ceza mahkemesine görevlendirilen yargıç ise hiç ceza mahkemelerinde çalışmamış. Otuz yılı aşkın kıdemli yargıç kadastro yargıçlığı ile görevlendirilirken üç beş yıl kıdeme sahip yargıçlar genel mahkeme niteliğindeki asliye hukuk mahkemelerinde görevlendirildiler. On, onbeş yıl kıdemli yargıçlar komisyon başkanı, mahkeme başkanı yapılırken, otuz yıl kıdemli yargıçlar bir nevi onların mahiyeti altına veriliyorlar. Sonuç olarak şu anda, kıdemin, deneyimin, liyakatin görmezden geldiği, hiç bir ilkenin gözetilmediği, yıllar içinde oluşan yargı geleneklerinin yerle bir edildiği bir yargı düzeni var. Esas alınan tek ilke siyasi iktidar sahiplerine bağlılık halidir.

Son zamanlarda kamuoyunda tartışılan konulardan biri de, Yargıya hakim ve savcı alınırken gözetilmesi gereken yasal düzenlemelerdir. Sözelimi aktif siyaset içindeyken belli bir parti teşkilatında çalışırken yargıç olmaya karar veren bir hukukçunun, bağımsız ve tarafsız bir yargı mensubu olması kolay mı? Hele hele siyasi davalarda. Hukuki düzenlemelerde yasal bir boşluk mu var?

Aslında yasal boşluk yok. 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunda seçimlerde aday olmak için meslektan ayrılan yargıç ve savcıların bir daha mesleğe dönemeyeceklerine ilişkin hüküm var. Ayrıca 2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununda siyasi partilere üye olan yargıç ve savcılarının meslek ile ilişkilerinin kesileceği, hüküm altına alınmış durumda. Mesele yasada değil, yasayı yorumlama biçiminde. Amaç siyasi iktidarın kendi yargısını yaratma olunca iş değişiyor. Günlük siyasete bulaşmış, nedense sadece iktidar partisinin il ve ilçe teşkilatlarında görev yapmış siyasi niteliği olduğu belli davalar hakkında görüş bildirmiş avukatların yargıçlığa alınması ve bu tür davalarda görevlendirilmesinde bir abes görülüyor. Oysa yapılması gereken günlük siyasete bir partinin yöneticisi olarak emek vermiş bir kişinin 2802 sayılı yasa bağlamında mesleğe alınmaması gerekir. Eğer bir çok yargıç ve savcının iktidar partisi genel başkanına bağlılık bildiren sözler paylaştığını anımsarsanız söylediğimiz şeyler daha anlaşılır olur.

YARGILAMA İŞİ BİR MÜCADELEYİ VE KAHRAMANLIĞI İÇERMEZ

Özel sohbetlerde, çok önemli davaların 3-4 yıllık hizmeti olan deneyimi az yargıçların elinde olduğu bu nedenle de

bazen onarılması zaman alan sonuçlar ortaya çıktığı söyleniyor. Deneyimin önemi yok mu?

Cumhuriyet Başsavcılıkları bünyesinde suç türüne göre büroların kurulmasının amacı uzmanlaşmaya gitmektir. Uzmanlık mahkemeleri de bu nedenle önerilir. Tabi ki gerçek bir uzmanlık mahkemesi olması kaydıyla. Eğer uzmanlığı özel yetkiliye çevirirseniz gideceğiniz yol başka olur. Bir çok yerde FETÖ veya örgüt soruşturma ve davalarına o yerde görev yapan yargıç ve savcılar arasından daha az kıdemlilerinin görevlendirildikleri doğrudur. Asıl tehlikeli olan bu kişilerin kahraman olarak motive edilmeleri ve onlarında kendilerini mücadelenin bir neferi olarak görmeleridir. Oysa yargılama işi bir mücadeleyi ve kahramanlığı içermez. Yargılama görevi yapanların bir mücadele içinde, bir memur olarak görülmesi kabul edilemez bir şeydir. Yaşam deneyimlerinin mesleki deneyime her bakımdan önemli katkılar verdiği de unutulmamalıdır.

Odatv Balyoz ve Ergenekon gibi kumpas davalarında yapılan hukuk cinayetlerinden sonra yargının daha hukuka uygun davranacağı düşünülmüştü. Cumhuriyet gazetesindeki arkadaşlarımızın davasında FETÖ'den yargılanan bir savcının kendi davasını etkiler endişesi taşımadan tarafsız ve bağımsız kalabileceği ve hukuka uygun hareket edebileceği düşünülebilir mi? Elbette kendisiyle ilgili hüküm verinceye kadar masuniyet karinesi geçerlidir. Buna benzer örnekler var mı?

2007-2008 ama özellikle 2010 anayasa değişikliği sonrasında hükümet-cemaat ortaklığında oluşan HSYK'nın da desteği ile benim Silivri ya da dönem davaları diye adlandırdığım, bahsettiğiniz davalarda ciddi hukuk ihlalleri yapıldı, davaları meşrulaştırma kaygısıyla sahte deliller üretildi. Yasalar değiştirildi, hukuk güvenliği ortadan kaldırıldı. Kısacası soruşturmaların selameti için cemaat ne istediye hükümet onu yaptı. 17-25 Aralıktan sonra ise yargı başka bir evrime yaşadı, bu da bize yargıyı asıl yönlendirenin hükümet olduğunu gösteriyor. 2014'de hükümet kendilerini alevi, sosyal demokrat ve ülkücü diye tanımlayan bazı yargıç ve savcılara Yargıda Birlik Platformunu kurdurttu ve cemaat ile mücadele'yi slogan yaptırdı. Oysa cemaati yargıya yerleştiren, sahte delil üretimine olanak sağlayan, onları alını secdeye değen arkadaşlar olarak değerlendiren hükümetin kendisiydi. Neticede onarıcı, inşa edici milli yargıyı kuracağız şiarıyla 2014 HSYK seçimlerine gidildi ama onların da ilk yaptığı YBP'nin önde gelenlerini yüksek mahkeme üyeliklerine taşımak oldu. Sulh Ceza Hakimliklerini kurdular, kapalı devre bu sistem ile soruşturmalar, tutuklama ve tahliyeler daha kolay kontrol edilebilir oldu. Cumhuriyet Gazetesi davası kötü bir örnek, bununla beraber zaten hükümetin desteklediği soruşturmalarda aksini düşünmek veya davranmak çok tehlikeli bir şey. Bu güne kadar Antalya ve Gaziantep BAM daire başkanlarının, İstanbul 25. ACM başkan ve üyelerinin başına gelenler yeterince açıklayıcıdır.

FETÖ SORUŞTURMALARI BİR MUHALİF TASFİYE ARACI HALİNE GETİRİLDİ

FETÖ davalarında da vicdanımızı rahatsız eden yüreğimizdeki adaleti sağlamayan bazı gelişmeler duyuluyor. Verilen kararlarda haklılık değil güce göre değerlendirme yapıldığı söyleniyor. Sözelimi Sözcü gazetesindeki gazetecilerin FETÖ ile iltisaklı olduğu tescillenmiş kişilerin ihbarlarıyla tutuklanması. İhbar eden kişiler FETÖ ile ilişkileri neden adli soruşturma konusu olmuyor ve bu kişilerin ihbarları neden ciddiye alınıyor?

Yargılama faaliyeti yasaya uygun biçimde somutlaştırma, delillendirme, şahsileştirme ve tipikleştirme ile olur. Oysa bu davalar biraz mücadele ve kahramanlık duyguları üzerinden yürütülüp, tasfiye bağlamı düşünülüyor. Böyle olunca hukuki hataların yapılması da muhakkak. Diğer yandan FETÖ soruşturmaları bir muhalif tasfiye aracı haline getirildi. Cumhuriyet Gazetesi ve Sözcü Gazetesi soruşturmaları da bunun iki kötü örneği. İhbar edenleri soruşturmaya kalkarsanız varacağınız yeri kestiremeyebilir, muhbirliği cezalandırıyor pozisyonuna düşebilirsiniz. Siyasi iktidar temsilcileri ise insanları, muhtarları, çeşitli mevkilerde görev alan yetkilileri ihbara teşvik ediyor. Aksi davranış ise yaşam alanlarında güvensizliği tesis ederek kaos ortamları yaratma ve bundan yararlanma siyasetini boşa çıkarır.

FETÖ'nün yargıda hala uzantıları olduğu söyleniyor. Özellikle basın mensuplarına yönelik davalarda yıllarca FETÖ'yü yazmış FETÖ'ye karşı iktidarları uyarmış bu nedenle zor yıllar geçirmiş gazetecilerin FETÖ ile ilişkilendirilmesi siyasi iktidara zarar vermedi mi?

Fetullah Gülen cemaatine mensup yargıç ve savcılarının halen görevde olduklarına dair söylentiler bizim kulağımıza da geliyor. Takdir edersiniz ki cemaat mensuplarını bizim tanıma, bilme olanağımız yok, yalnız siyasi iktidar hepsini biliyor. Elinde bir istihbarat örgütü var ve hepsini yargı içine kendileri yerleştirdi. Gazetecilere gelince; bazen bir kitabın bombadan daha tehlikeli olduğu bu coğrafyada siyasi iktidar temsilcileri tarafından yapılmış bir saptama. Siyasi iktidar taşeron olarak kullandığı cemaatin deşifre edilmesini, eleştirilmesini de kendisine yönelik bir tavır olarak gördü. Dolayısıyla o gazeteciler, siyasetçiler, akademisyenler o zaman da düşman olarak değerlendirildiler, şimdi de öyle değerlendiriliyorlar. Siyasi iktidar hak ve özgürlüklere yönelik saldırısını ise her gün daha da artırarak sürdürdü ve bundan zarar görmedi, ne yazık ki görmüyor da. Zira iktidar 15 yıldır yoksullaştırma, yoksunlaştırma ve eğitimsizleştirme üzerine çalışıyor. Bunda başarılı da oldu. Yine bir siyasi iktidar temsilcisi okur yazarlığın kendi oylarını azalttığını, aksinin ise çoğalttığını söylemişti. Nitekim, eğitimsiz, yoksun ve yoksul halk siyasi iktidarın doğrudan kendisine yönelmeyen hak ve özgürlük saldırılarını görmezden geldi ve geliyor.

FETÖ ile hukuki mücadelede asıl sorumlular yargı dışında bırakıldı. Oysa FETÖ'nün devlet kadrolarına geçişi kendiliğinden olmadı. Kendilerine yakın birilerinin onayı ile bu kadrolara yerleştiler. Savcılarının görevi bu yetkilileri bulup haklarında soruşturma başlatmak değil midir? Çünkü herkes FETÖ'den zarar gördüyse Cumhuriyet savcılarımız neden çekiniyorlar?

FETÖ soruşturmasını yürüten başsavcı vekillerinden birisi FETÖ'yü var eden siyasi ayağın soruşturulması gerektiğini söylediği için önce soruşturmadan sonra başsavcı vekilliğinden alındı. Sanıyorum bu tasarruf diğer savcılar için bir ima ve sopa göstermeydi. Bu nedenle FETÖ'yü var eden koşulları araştıran, soruşturan bir savcı çıkarsa başına gelecek olan farklı bir şey olmaz, neden çekiniyorlar sorusunun cevabı da burada sanıyorum.

HUKUKUN ÜSTÜNLÜĞÜ TEMELLİ BİR ADALET ANLAYIŞINDAN UZAKLAŞACAKTIR

15 Temmuzla yaşanan darbe girişiminden sonra cemaatlere tarikatlara mesafeli olmanın ne denli önemli olduğu ortaya çıkmıştı. FETÖ'nün devletten çekilişini fırsat bilen diğer tarikat mensupları boşalan yerlere gelebilmek için hemen harekete geçtiler. Cemaat veya tarikat mensubu yargıç ve savcılar için yasa mı önemlidir yoksa dini liderlerinin talimatları mı, nasıl tarafsız olabilirler? FETÖ örneği ortada.

İster yargıç veya savcı ya da asker, kim olursa olsun kamusal alandaki varlığını yasaya değil de inançlarına borçlu olduğunu düşünüyorsa önemseydiği kurallar bütünü de o olur. Devletin laik olmasının önemi de burada ortaya çıkıyor. Eğer, devlet içinde görevlendirilen kişi yaşamını din kurallarına göre şekillenlendirmiyorsa davranışları da buna göre biçimlenecektir ve inanç ayırımından kaçınacaktır. Örneğin başörtümü arınmak için takıyorum, kullanmayanlar günahkardır şeklinde düşünen bir yargıcın başını dinsel simge teşkil edecek şekilde bağlayan bir kişiyi arınmış, açık olanı ise günahkar sayması kaçınılmaz bir sonuçtur. Ya da geçenlerde basına yansıdığı gibi sigara içen başörtülü kadının davetkar olduğunu düşünen bir yargıcın gördüğü davada aksini düşünmesi ve değerlendirmesi, yasaları bu esasa uygun şekilde yorumlamasını engelleyemezsiniz. Netice itibarıyla inanç temelli düşünen bir kişi zorunlu olarak hukukun üstünlüğü temelli bir adalet anlayışından uzaklaşacaktır.

ARTIK TÜRKİYE'DE "BÖYLE BİR ŞEY OLMAZ" SÖZÜNÜ EN ÇOK YARGI ALANI İÇİN SÖYLEYEBİLİRİZ

Son zamanlarda en çok tartışılan kurumlardan biri HSK ise diğeri de YSK oldu: "Hiçbir kurulun kanun hükmü belliyken bunu aşan bir yorum getiremeyeceği" yasal bir kural. Son referandumda, 'mühürsüz oy pusulası ve zarflarını' geçerli sayan YSK'nın takdir yetkisi kullanma hakkı olabilir mi? Açık kanun hükmünün üzerine çıkan bir karar verme yetkisi bulunabilir mi?

Bu soruya verilecek cevap tek kelimeyle hayırdır. Ama gerek HSK gerekse YSK açıkça yasaya aykırı kararlar verdiler. Danıştay ve Anayasa Mahkemesi eski içtihatlarından döndüler. Artık Türkiye'de böyle şey olmaz sözünü en çok yargı alanı için söyleyebiliyoruz. Çünkü şimdiye dek bizim böyle şey olamaz dediğimiz her şey oldu, olduruldu. Her seferinde

oluyormuş demek zorunda kaldık ama olanların nasıl olduğunu hala anlayabilmiş değiliz. Sonuç olarak YSK daha seçimler sonuçlanmadan, bir itiraz vaki olmadan, yasanın açık hükmüne rağmen mühürsüz oy pusulalarını geçerli saymış, kendi koyduğu kuralı ortadan kaldırılmış, yasa ile güvence alınmış bir hakkı yok etmiştir. En son Yargıtay başvuruclarının ileri sürdüğü hiç bir konuyu hiç bir somut değerlendirmeye tabi tutmaksızın itirazları reddetmiş ve yasaya açıkça aykırı davranın YSK Üyeleri hakkında bir işlem yapılmamasına karar vermiştir.

Açıkladıklarınızı değerlendirirsek yeni anayasa değişiklikleriyle her ne kadar sistem değişikliği denilse de hukuken tartışmalı bir rejim değişikliğine gidiyoruz. Demokrasinin güçlenmesi, hukukun üstünlüğünün korunması için yargı kurumlarına sivil toplum kuruluşlarına siyasi partilere büyük sorumluluklar düşüyor. Neler yapılmalı, deneyimli bir hukukçu olarak önerileriniz neler?

16 Nisan değişiklikleri ne yazık ki basit bir sistem değişikliği değildir. Dünya'da örneği olmayan bir Cumhurbaşkanlığı (tek adam) rejimi Türkiye'nin rejimi yapılmıştır. Demokrasi yok edilmiştir. Artık her şey iktidar partisi genel başkanının elindedir. Yasama organını, HSK ve Anayasa Mahkemesi üyelerini genel başkan belirleyecektir. Olağanüstü Hal'in olağan rejim haline getirilmesinin önü açılmıştır. Bilim eğitim sistemimizden çıkarılmış cihat müfredata dahil edilmiştir. Diyanet sosyal yaşamın asıl nüvesi yapılmaya, din ve inanç temelli kurallar yaşam biçimimize müdahale eder hale getirilmeye çalışılmakta yasama tasarrufları bu yönde gerçekleştirilmektedir. İşin kötü yanı hukuken yapılacak bir iş kalmamıştır. Türkiye'nin geleceğini siyaset belirleyecektir. Benim tek umudum parlamenter demokrasiye dönüşün yolunun bulunmasıdır. Bizlere düşen iş ise eşitlik, emek, hak ve özgürlük temelli, hukukun üstünlüğüne dayalı laik demokratik cumhuriyeti tartışabileceğimiz, yeniden var edebileceğimiz yeni kamusal alanlar yaratmak, sivil toplumu bu bağlamda bir araya getirerek demokrasi için birlikte hareket edilmesini sağlayabilmektir.

Çok teşekkürler.

Ben teşekkür ederim.

Nurzen Amuran

Odatv.com

Nurzen Amuran

Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentesh

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

